

Bismillahirrahmanirrahim

One Man Show-Her şeyin bir püf noktası var

Ayberk Efendi | Lu am Rhein Sept. 09

Destur ya Seyyidi, medded. La havle vela kuvvete illa billahil Aliyyil Azim.

Esselamun Aleykum. Hepiniz hoş geldiniz. Herkes lütfen rahat olsun. Burası kasılma, somurtma, hazır ol vaziyetinde durma yeri değıl. Burada askerde değıliz. Başınızda komutan yok. Burada baskı yok. Burada dırdır yapacak kadın yok. Burası haftada bir kere bedava, yani beleş içeri girip hem neşlenebileceğiniz, hem üzerinde düşünebileceğiniz, öğrenebileceğiniz, sıkılmadan, daralmadan izleyebileceğiniz ilahi tiyatro salonudur ki, oyuncu bir kişidir, izleyici belki bin kişidir.

Burası STAND UP yapılan bir şartlara göre tiyatrosudur ki, burada geçirilen vakitten hesap sorulmaz.

Burada kimler sıkılır? Ön yargılılar, şüpheliler, gülmeyi sevmeyenler, kibirliler, ben bilirimciler, hoşgörüsüzler. Yani sıfır toleranssızlar, hasetçiler, fesatçılar, anlayışsız ve kıt akıllılar, hikmetsizler ve nasibsizler. Peki kimler ferahlar, rahatlar? Toleranslılar, hoşgörülüler, leb demeden Çorumu anlayanlar, gülmeyi sevenler, mütevaziler, birşeyi öğrenmek isteyenler, kibirsizler, alçak gönüllüler, fakir ama cömert olanlar, akıl sahipleri, uzak görüşlüler, hikmet sahipleri ve nasibliler.

İşte tüm bunlar işin sonunu baştan görenlerdir. Burada kalplerin ferah, yüzlerin rahat olması gerek. Gergin ve asık suratlı olmanın, somurtmanın ne anlamı var? Sanki somurtup suratınızı asınca sizi daha bir ciddiye mi alırlar sanıyorsunuz? Bilmezmissiniz ki, cennete asık suratlılar giremeyecek. Düşünün bir kere! Cennete asık suratlılar girdiğinde o cennet çekilirmi? Cennetin havasını bile bozarlar bunlar. Huriler bile kaçar oradan. "Bu somurtkan heriflerin yanında duracağıma, giderim cehennem hurisi olurum daha iyi", der. O cennet bile cehenneme döner. Bakın bakalım kocalarınız veya hanımlarınız evde suratını astığında, o evde durulurmu. Saray olsa çekilmez hale gelir.

Dün akşam derneğimizin yönetim kurulu başkanı olan Daniel efendinin anne ve babalarını ziyarete gittik. Babasıyla hiç tanışmadığımız halde bizi öyle bir güler yüzle karşıladı ki, öyle candan ağırladılar ki, evleri saray gibi iken cennet gibi oldu. Sanki kırk yıldır Daniel efendinin ailesiyle dostmuşuz gibi hissettik kendimizi. MâşaAllah, çok güler yüzlü ve positiv etki sağan bir ailesi var. Çok memnun olduk.

Demek ki, güleryüz ve alçak gönüllülük insanlara ferahlık ve samimi hava yansıtıyormuş. Dünyanın en güzel insanı ile evlenmiş bile olsanız bir yüzünü astığında o bebek yüzlü, melek görünüşlü sevgiliniz bir anda nasıl şeytan görünüşlü, canavar yüzlü olabiliyormuş, iyi bakın. Biraz önce gülerken hoşluk veren o insan bir an sonra yüzünü astığında nasıl sevimsiz hale gelebiliyormuş. Aman Allah. Çok duyduk biz, sonradan yakınanları "Yahu, ben meğer bir şeytanla, canavarla evlenmişim" diyenleri.

Sözlerimizi ciddiye almayanlar için ayna tavsiye ediyoruz. Aynanın karşısına geçecekler ve önce kendilerini büyük bir neşe ile tüm sevimlilikleriyle ayna da bir müddet seyredecekler ve diyecekler ki: "Yahu şaka bir yana, amma bende hani hakikaten pek güzel ve sevimliymişimde haberim yokmuş. Ben belkide bu güzelliğimle kosmetik reklamlarında bile yer alabilirdim. Aslında zaten niçin beni daha henüz keşfedemediklerinide anlayabilmiş değilim ama, hayırlısı olsun bakalım. Demek ki, kendimi biraz daha ön planda göstertmem gerekecek".

Bundan sonrada aynanın karşısında birde olabildiğince kayınvalidelerini hatırlayıp, kendilerini öfkelen dirip, yüzlerini asıp, birde kızgın hallerine bakıp şöyle diyecek ki:

"Yahu, bu ne surat. Kocam vallahi iyi dayanmış bana. Bu suratı görsem, ben bile çekip giderim evden. Kendi suratıma kendim tahammül edemedim. Bizimki yine iyi dayanıyormuş. Sanki 'Grusel filmlerine' aday gibiyim. Alfred Hickock görseydi, bütün rolleri mutlaka bana verirdi."

İşte ey insanlar! Bunlar belki espiri şeklinde olan acı gerçeklerdir. İnanmayanlar gitsinler, evde denesinler. Haklımıyız değılmimiz anlarlar. Biz

çok denedik ama bir türlü birşey göremedik. Çünkü her seferinde ayna çatlayıp kırıldı. Herhalde biraz nazar var. Ya da ayna dayanamayız diye, bize merhameten kendini feda ediyor.

Peki, ayna yoksa ne yapacağız, nasıl kendimizin halini seyredeceğiz dersiniz, tavsiyemiz canlı ayna bulmanızdır. Sizi size tarif edecek, yüz ifadelerinizden, çizgilerinizden, mimiklerinizden, kaş göz kımıldatmanızdan, el kol hareketlerinizden yürüyüşlerinizden, oturup kalkmalarınızdan, yemek yiyişinizden, ağzınızı açipta ilk telafuz ettiğiniz, bırakın kelimeleri harflerden, o kelimeleri telafuz ederken dudaklarınızın titreşimlerinden sizlerin sıkıntılı mı yoksa rahat mı, sinirli mi, öfkeli mi yoksa sakin ve soğukkanlı mı, şüpheli mi yoksa itimatlı mı kimse olduğunuzu görecek, anlayacak ve ona göre davranacak işi bilen, yol bilen, yaşayan canlı aynayı bulacaksınız. O size kendinde sizi gösterecektir.

Bir büyük misal verelim.

Bir gün Peygamber efendimize (s.a.v.) ezeli düşmanı Ebu Cehil gelir ve kendisine haşa, ne kadar çirkin, ne kadar cahil, ne kadar kötü, biri olduğunu çeşitli ve sonu gelmeyen hakaretlerle bağıra çağıra haykırdıktan sonra çekip gider. Peygamber efendimiz (s.a.v.) ise ona sadece haklısın diye buyurur. Bunun üzerine insanların en sadığı olan Hz. Ebu Bekir (ra.) hemen atılarak: *"Ya Muhammed (s.a.v.)! Bil ki, Senden daha güzeli, daha iyisi, daha alimi yoktur"*, diye övünce, Peygamberimiz (s.a.v.) onada *"haklısın"* buyurur. Şaşıran Hz. Ebu Bekir (ra.), *"Nasıl iş? Onada haklısın dediniz, banada"*, diye sorunca, Hz. Muhammed (s.a.v.): *"Ya Ebu Bekir (ra.)! Çünkü ben aynayım. O bende kendini gördü ve hakaretler etti, bende haklısın dedim. Sonra sen geldin ve bende kendini gördün, övgülerde bulundun, sanada haklısın dedim."* Yani evet, siz öylesiniz manasına. Onun için bir atasözü vardır *"Küfür sahibinindir"*, diye ki, bu Hadis-i Şerif'e binaendir. Bunu iyi anlayın.

Bu zamanda herkes kendi kendini çok iyi tanıdığını sanarlar, alim takılırlar. O kadar ki, bize sıra gelmediğinden biz cahil takılmayı tercih ettik. Eh, bu kadar çok bilen kimselerin yanında, bilmeyen kimse bir cevher

niteliğindedir. Alime ne lazım? Cahil lazım. Bildiklerinin alimleri ortalıkta cirit atarken, biz bilmediğimizin cahili olarak Cenab-ı Allah'a (c.c.) tevekkül ediyoruz. Şimdilerde artık çok *Moda*. *Ben Bilirimciler* tüm dünyayı sardılar. Ne sorsanız, ne anlatsanız, ben biliyorum diyorlar. Ben bunu önceden duymuştumcularla, ben bunu önceden okumuştumcular ayrı bir vaka. Yani bu demek ki, ben bilirimciler de birkaç bölüme ayrılıyor. Mesela; *ben yapmıştımcılar*, ya da *ben anlamıştımcılar* gibi.

Ne sorsanız her şeyi bilirim diyen bir alim varmış. Sonunda biri gelmiş ve demiş ki: "*Ey, herşeyi bilirim diye iddia eden kimse! Söyle bakalım karıncanın beli niçin incedir?*" Alim şaşırır ve der ki: "*Onu bilmiyorum.*" Adam yine sorar: "*Peki karıncanın bağırsakları baş tarafındamı yok alt tarafındamı?*" Alim tereddüd eder ve der ki: "*Onuda bilmiyorum, çünkü kitaplarda öyle birşeyden bahsedilmiyor.*" Adam der ki: "*O halde niçin herşeyi biliyorum diyorsun?*" İşte bunun gibi yine adamın birisi karısı vefat edince, ikinci bir hanımı almış. Ama bu hanım ev işlerini beceremiyormuş. Adam, komşusu olan ihtiyar kadını çağırıp demiş ki: "*Gel buna bir parça talimatta bulun, ne yapması gerektiğini göster.*" Yaşlı kadın: "*Peki geleyim, göstereyim*" demiş. Yaşlı kadın gelmiş yeni geline demiş ki: "*Bak kızım, yemek için böyle yapacaksın, böyle edeceksin.*" Yeni hanım "*bilirim*" demiş. Yaşlı kadın "*böyle yıkayacasın patlıcanları*" demiş. Yeni hanım "*bilirim*" demiş. "*Böyle tencereye koyarsın demiş.*" Yeni hanımı "*bilirim*" deyince, yaşlı kadın: "*Eh, madem bilirsin, dediğimiz gibi yap. Tencereye koy pişsin demiş ve gitmiş.*"

Adam geldiğinde bakmış ki, tenceredeki yemek kömür olmuş. Öfkeli bir şekilde: "*Komşu, sana öğretmedimi yemek yapmasını?*" demiş. Yeni hanımı: "*Geldi ve onun dediği gibi yaptım*" demiş. Adam komşusunu çağırmış: "*Yahu sen bizim hanıma gösterdinmi yemek yapmasını? Bak yemek yanmış*" demiş. Yaşlı komşu: "*Ben napım. Senin hanım ben ne söylesem, bilirim dedi. Bende madem hepsini biliyor, su koymasını da bilir tencereye herhalde dedim, ve su koy demedem, gittim. Demek yemeğin o bölümünü bilmiyormuş. Lakin herşeyi bilirim deyince, bende güvendim gittim. Kabahat onundur demiş.*"

Hasılı kelam şimdi bu zamanın insanıda ne söylesen, *"Ben bilirim, hepsini bilirim. Benim Nasihata, danışmaya ihtiyacım yok"* diyor. Halbuki her bilinen şeyin birde püf noktası vardır. İşte Onu sen bilemezsin. Bütün dinler tevazu ile gelmiştir. Kim başını kibirle kaldırdıysa, mutlaka başına bir bela gelmiştir, lakin hala anlamazlar.

Sen madem ki herşeyi bilirsin, neden hastalıklarına çare bulamazsın. Neden sorunlarına çare bulamazsın. Hani herşeyi bilirdin? Çareyi bilsene. *"Nerden anladın Ayberk Efendi, çaresiz olduğumu"* diye soranlar oluyor. Diyoruz ki, çaresizliğini ve mutsuzluğunu zaten yüz ifadeleriyle kendisi itiraf ediyor. Şimdi herkes çaktırmadan mutlaka yanındaki yüzüne bakıyordur. Acep bizim komşunun hali nedir, nasıldır diye. Nasıl durumlar, vaziyetler? Tabii ki şimdi herkes ister istemez suratının asıklığını gizlemek için zoraki bir tebessüm edecektir yanındaki anlamasın diye.

Eh, buda terapimizin ilk adımıdır. İnsanları zorda olsa, tebessüm etmeye ve gülümsemeye alıştırmak içindir ki, bu zamanda alışkanlık haline gelecektir. Yoksa hiç şansları yok. Cennete asla giremezler. Şimdi belki yine diyeceksiniz ki, *"Ama Ayberk Efendi, bazen sende yüzünü asıyorsun."* Bizde diyoruz ki: *"Siz sadece aynaya baktınız. O ben değil, sizsiniz."* Eh, aynalılar bu kadar zorlanırsa, aynasızlar ne yapsın? Suyu baksınlar, belki serinlerler.

"Peki ne yapalım Ayberk Efendi? Herkes herkesin aynası ise, biz herkeste kendimizi mi göreceğiz şimdi?" Yok. O iş elbette öyle değil. Ayna olmak kolay değil. Ayna olmak için temiz ve berrak olmak gerek. Parlak ve saf olmak gerek. Çünkü insanlar ancak öyle aynada herşeyi net görebilirler. Pis ve kirli, aynı zamanda mat ve donuk bir aynada nasıl görebilirsin? Aynanında bir kalite farkı var. Aynadan aynaya değişir. Sana senin aslında hiçbirşey bilmediğini gösterecek, gerçek halini yansıtacak aynayı bulacaksın. Bunun içinde senin bir ustaya ihtiyacın vardır. Nasıl ki uzun yola çıkacağın vakit arabayı *Inspektion* dedikleri bakıma sokarsın, işte öyle yapacaksın. Kendini bakıma, yani *Inspektion'a* sokacasın ki, oradaki uzman usta neyin var neyin yok anlansın.

Nasıl olacak bu iş? Teslim edeceksin kendini, tıpkı doktorun eline teslim ettiğin gibi. Ameliyat masasına yatan hasta, kendisini doktora teslim etmiş demektir. Doktoruna güveniyor demektir. Yahu elin doktoruna tanımadığın hatta, belki ömründe görmediğin bir kimseye 'Doktor Titeli' var diye kendini bütünüyle, canınla teslim ediyorsun. Biz, kendine bir yol gösterici bul ve teslim ol dediğimizde, karşı çıkıyorsun. Sen doktoruna güveniyorsun ama bilmiyorsun ki, o güvendiğin, teslim olduğun doktor ne sana nede kendine güveniyor. Güvenseydi, senden ve kendinden emin olsa idi, sen teslim oluyorum dediğin vakit sana ne olur ne olmaz imzası attırmazdı. Eh peki, hani doktorlara güvenilirirdi? Yahu doktorlar kendileri kendilerine güvenmiyorsa her ihtimale karşı adama imza attırıyorlar, birşey olurda ölecek veya sakat kalacak olursa, suç onlarda olmasın diye. Bizde soruyoruz, madem işinin ehli değilsin, madem kendine güvenin yok, madem hastana güvenin yok, madem yaptığın meslekte başarılı olacağından emin değilsin, neden bu işin başına geçersin? Ya başarısam diye mi?! İnsan canı bu kadar ucuz olmamalı. Ve insan kendini bu kadar ucuzlatmamalı. Biz diyoruz ki, yapabileceğin, becerebileceğin işin başına geç. Kendini imza attırarak garantiye alma. *"Yahu niyetim adamı ameliyat edip iyi etmektir. Amma benim skalpelime karşı alerjisi varmış, herif öldü. Suç bende değil. Gerçi daha ilk ameliyatımdı ama böyle şeyler her yerde olur. Elbette bilim dalı kurban ister. Bunlarda bizim gözümüzde ilim ve bilim kurbanları olarak yazı masamızın üzerindeki resim çerçevesinde yerlerini hiç şüphesiz alacaklardır. Onları her zaman acemilik devri kurbanları olarak anacağız"* diyecekler doktorlar.

Ey insanlar anlayın! Kendinizi gözünüzü kapayarak hiç düşünmeden doktorlarınıza teslim ediyorsunuz. Madem bir rahatsızlığınız vardır, o halde iyice araştırıp hakikaten tecrübeli, işinin ehli birine teslim olun. Gerçi oda size imza attıracaktır, lakin ne yapalım? Adam gibi sakalımız yok ki, sözümüz dinlensin. Hasılı kelimeler, sen sana imza attırmadan seni düzeltecek, iyileştirecek ustayı bulmaya bak. *"Ben bilirim"* deme. Çünkü bil ki,

HER ŞEYİN AYRI BİR PÜF NOKTASI VAR.

